

hvilken Sandflugtskommissionen ikke tidligere har været i Virksomhed, har Eieren under en Mulkt af 5 til 100 Rd. uophølgelig at anmeldte saadant for Sognefogden, som skal undersøge Forholdet og derom gjøre Indberetning til Amtmanden. Befindes Sagen derefter at være af nogen Betydning, meddeler Amtmanden Overklitfogden Underretning om samme samt foranstalter Valg paa et Medlem til Sandflugtskommissionen for den paagældende Kommune. Enhver Eier, paa hvis Grund der opstaaer Sandflugt eller overhængende Fare derfor, er, forsaavidt Grunden ikke fredes af det Offentlige, pligtig at udføre de Arbejder, som Sandflugtskommissionen, eller, hvor Sagen ikke kan udsættes til Kommissionens aarlige Møde, Overklitfogden i den Anledning maatte finde fornødne. Udgifter hant Forsømmelse dermed, foranstalter Overklitfogden det manglende Arbejde udført paa hans Bekostning. Omkostningerne herved kunne indbringes ved Udpantning.

Skulde saadan ny Sandflugt imidlertid ved særlige Eieren ikke tilregnelige Forhold, saasom ved Hedebrand og deslige, opstaae pludselig i saa betydeligt Omfang, at det maa erkjendes aldeles at ligge udenfor vedkommende Lovseiers Evne, i Forhold til hans øvrige Eiendom, at beskrive Dæmpningen, da kan saadan Sandflugt ved Sandflugtskommissionens eenstemmige af Klitinspektøren tiltraadte Beslutning indbringes under det Offentliges Fredning, vedtages eenstemmig med 48 Stemmer.

Lovudkastets §§ 11 og 12 betragtedes som vedtagne uden Afstemning.

Derefter fattes Lovforslagets samtlige øvrige Paragraffer tilligemed de til §§ 17, 19 og 20 stillede Ændringsforslag under Forhandling.

Nielsen: Jeg har ikke Videre at bemærke med Hensyn til de to af mig stillede Ændringsforslag. Jeg skal kun fremhæve, at det vistnok vil være nødvendigt, at der finder en Control Sted med Bygningers Opførelse i de under offentlig Fredning værende Sandflugtsstrækinge. Dette har altid været anseet for nød-

vendigt; der har altid maattet indhentes Tilbedelse til Bygningers Opførelse der, og Undladelsen af et Forbud som det foreslaaede vilde kunne skabe Ufred, og vistnok være noget af det Færligste for den hele Sags Fremme. — Mit Ændringsforslag til § 19 gaaer, som det vil sees, ud paa, at Hunde skulle udgaae iblandt de i Paragraphen nævnte Kreaturer, der skulle kunne optages af Sandflugtsbetjentene. Jeg mener, at de bør udgaae, forbi Bestemmelsen ellers kommer til staae i nogen Modstrid med Lovudkastets øvrige Indhold. Naar det nemlig i Lovudkastets § 18 er forudsat, at der kan udgydes Jagtret i Klitterne, hvad der tidligere ikke har været Tilfældet, saa antager jeg, at der deri ligger, at man ikke anseer det for færligt, at der gives Hunde Afgang til Klitterne. Jeg troer heller ikke, at Hunde lettelig kunne udrette nogen Skade i Klitterne, saameget mindre som der jo ingen Kreaturer holdes der.

Liebe: Med Hensyn til det af et andet Medlem og mig til Lovudkastets § 20 stillede Ændringsforslag skal jeg paa min Medforslagsstillers og egne Vegne tillade mig at bemærke, at Grunden til, at vi have stillet dette Forslag, er, at det er forekommet os rettest, at den nye Lov saa tydeligt som muligt kommer til at angive, hvad det er for Straffebestemmelser, som det er Meningen at lade komme til Anvendelse. Dette kan nemlig ikke siges at være Tilfældet i Lovudkastet, forsaavidt der i samme er henviist til Straffebestemmelserne for Opsætighed eller Fornærmelser imod Politiet, alene af den Grund, at Udtrykket „Politiet“ jo indbefatter baade Overordnede og Underordnede, og der ikke gjælder de samme Straffebestemmelser med Hensyn til Fornærmelser mod disse to forskellige Classer. Vi have derfor troet, at en Henvisning til de Bestemmelser i „Almindelig borgerlig Straffelov“, som angaae Opsætighed og Fornærmelser imod offentlige Bestillingsmænd i Almindelighed, og navnlig imod den Slags offentlige Bestillingsmænd, hvormed de Personer, hvorom der handles i det foreliggende Lovudkast, nærmest kunde sættes i Klasse, vilde være paa sin rette Plads. Det er navnlig §§ 100 og 101 i „Almindelig borgerlig Straffelov“, som indeholde disse Bestemmelser,